

By — har den ærede Ordfører, hvad jeg ikke har bemærket, kaldet den „Hovedstaden i Han-Herrederne“, saa er det vist en meget uegentlig Benværelse, thi Sagen er den, at der ikke paa noget enkelt Sted i Han-Herrederne er koncentreret nogen stærk Befolkning —, men det er et temmelig udstrakt Distrikt, der er Tale om, og et Distrikt, som er under en ikke ringe Opkomst, og som især om Vinteren ligger meget isoleret, idet det da har en Bæilængde af 6—7 Mil til nærmeste Kjøbstad. Jeg tager nemlig ikke Forbindelsen med Vøgstor med i Betragtning, da denne jo maa ske over Limfjorden og saaledes om Vintrene er meget generet og vanskelig. Jeg tror derfor, at da der nu er Telegraph til Vøgstor, og Befolkningen ved at føre Linien over til det Punkt, hvor Postforbindelsen med Han-Herrederne koncentrere sig, ikke er større end som her foreslaaet, saa vilde det være meget ubilligt mod et udstrakt Distrikts Beboere ikke at gjøre den ønskede Indrømmelse. Jeg kjender Noget til Forholdene derved og kan derfor anbefale Regjeringens Forslag, paa samme Tid som jeg skal bringe i Grunding, at naar vi ikke ville lade Staten anlægge Telegraphstationer paa saadanne Steder, hvor det efter de øieblikkelige tilstedeværende Forhold ikke kan betale sig, saa tror jeg, man handler meget urigtig mod slige Egne. Jeg kjender ikke Forholdene paa Bogø, med Hensyn til hvilket Sted Udvalgets Mindretal jo ogsaa har foreslaaet at negte den forlangte Bevilling til Anlæg af en Telegraphstation; men ifølge den samme Hovedbetragtning, hvorefter jeg maa stemme mod at negte Beløbet for Sjerritsøvs Bedkommende, vil jeg ogsaa stemme mod at negte Beløbet for Bogø's Bedkommende. — Hvad den Sag angaar, som den ærede Formand for Finantsudvalget (Schjørring) bragte under Dmtale, nemlig den i Betænkningen under Nr. 81 omhandlede Sag om Dmordningen af Færgeforsøldene ved Sallingfund og Bildsfund, da kan jeg i alt Væsentligt slutte mig til de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem, og jeg kan navnlig ganske tiltræde hans Genstilling til Finantsministeren om, at den høitærede Minister vilde gjøre sig Flid for, at denne Sag blev fremmet og virkelig bragt

til Ende. Men jeg finder mig dog foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Rikstingens Aants 4de Valgfreds (Schjørring). Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, tror jeg, at Anledningen til, at Sagen er bleven, om jeg saa maa sige, stillet noget i Bero eller dog ikke fremmet stærkere, end den er i dette Aars Foraar, for en Del laa dert, at der indkom et Forslag til Regjeringen om at udføre Færgefarten mellem Gylngøre og Mors med en anden Slags Dampbaad end den, der oprindeligt var foreslaaet, og at dette Forslag ved dets første Fremtræden vandt en saadan Stemning for sig, at det idetmindste maatte underkastes en næiere Undersøgelse. Denne førte imidlertid til det Resultat, at Forslaget ikke kunde bruges, og det var først derefter, at Forhandlingen om det endelige Overflag over den først bestemte Dampfærge igjen kunde optages. Derved tror jeg, at Sagen blev noget forsinket. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at saaledes som Loven blev vedtagen her i sidste Samling og nu er udkommen, kan der naturligvis ikke være Tale om, at noget af de paagældende Aantsraad skulde kunne modsætte sig dens Gjennemførelse, thi Loven er gjældende ogsaa for dem; men i Modsætning til den Maade, hvorpaa det ærede Medlem omtalte dette Forhold, vil jeg dog fremhæve, at saavidt jeg veed, var det ikke Viborg Aantsraad i dets Helhed, men kun et meget knebet Flertal i Aantsraadet, som tog den saakaldte Reservasjon, og jeg antager heller ikke, at den høitærede Finantsminister har ladet sig skræmme tilbage af denne Reservasjon. Ved Siden deraf maa jeg dog erkjende, at jeg finder, at det kan være ganske humant fra den høitærede Finantsministers Side, at han, naar det viser sig, at Overflaget og som Følge deraf den Udgift, der kommer til at hvile paa de to Aantsraad, er ikke lidet større, end det under tidligere Forhandlinger har været udsat, saa giver Aantsraadene Underretning derom og forlanger deres Erklæring derover, idet det muligen kunde være, at der fra deres Side kunde paavises en Maade at bringe Udgiften ned paa. Jeg tror imidlertid ikke, at denne Forhandling i og for sig har bi-